

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 02.11.1995, sp. zn. 8 Co 1799/95, ECLI:CZ:KSCB:1995:8.CO.1799.1995.1

Číslo: 9/1997

Právní věta: Zákaz vymáhání výher ze sázek a her podle kogentního ustanovení § 845 o.z. nelze v konkrétním případě řešit poukazem na ustanovení § 3 o.z.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 02.11.1995

Spisová značka: 8 Co 1799/95

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Sázka a hra

Předpisy: 40/1964 Sb. § 845

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v Českých Budějovicích vyhověl žalobě žalobce a uložil žalované obchodní společnosti rozsudkem povinnost zaplatit žalobci 449 278 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 16 % počínaje dnem 7. 1. 1994 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Podle rozsudku žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění svého rozsudku soud uvedl, že žalobce uzavřel s žalovaným platnou smlouvu při hře ve výherním hracím automatu a dosáhl výhry v celkové výši 479 278 Kč. I když zde existuje zpráva odborného zařízení, která signalizuje poruchu na hracím automatu, pak stupeň ovlivnění hry touto závadou dodatečně definovat nelze, a proto soud vychází z toho, že k ovlivnění nedošlo. Výše výhry není v rozporu se zákonem č. 202/1990 Sb. a žalovaný dosud žalobci dluží žalovanou částku. Je sice pravdou, že žalovaný neměl platné povolení podle zákona č. 202/1990 Sb. v okamžiku, kdy došlo k výhře, ale podle názoru soudu prvního stupně přesto lze žalobci vyhovět, protože aplikace § 845 o.z. by byla v rozporu s dobrými mravy. Soud dovodil, že citované ustanovení lze použít tehdy, když provozování hracích přístrojů je zapsáno jako předmět činnosti v obchodním rejstříku a vedle toho musí být i úřední povolení podle zákona č. 202/1990 Sb. Žalobce však nemohl počítat s tím, že provoz hracího automatu není povolen, když byl běžně v provozu. Tato skutečnost by neměla jít k tíži žalobce, neboť jde vyloženě o zavinění žalovaného.

Proti rozsudku soudu prvního stupně se odvolal žalovaný. Ve svém odvolání uvedl, že podle § 845 o.z. nelze vymáhat výhry ze hry na výherním hracím automatu za situace, kdy výherní podnik nebyl

povolen, neboť žalovaný neměl povolení od Městského úřadu v Č. Setrval i u svého tvrzení, že hrací automat byl poškozený a žalobce o této skutečnosti věděl, takže nemohl vzniknout platný právní vztah mezi účastníky, když žalobce o omylu věděl a přesto ve hře pokračoval. Proto žalovaný navrhoval, aby rozsudek soudu prvního stupně byl změněn tak, že se návrh zamítá.

Krajský soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu zamítl; žalovanému nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně v daném případě správně zjistil skutkový stav věci, avšak vyvodil z něho nesprávné právní závěry. Jak vyplývá z provedeného dokazování je nesporné, že 7.1.1994 žalovaný neměl platné úřední povolení ve smyslu zákona č. 202/1990 Sb. k provozování tohoto konkrétního hracího přístroje. Podle názoru odvolacího soudu nestačí skutečnost, že žalovaný měl jako předmět činnosti u obchodního rejstříku zapsáno i provozování výherních hracích automatů. Nemůže být uvažováno o výjimce obsažené v § 846 o.z. pro poskytnutí soudní ochrany smlouvám uzavíraným při hře a sázce. Naopak je zcela jednoznačné, že je třeba aplikovat ustanovení § 845 odst. 1 o.z., což znamená, že výhru nelze vymáhat. Při hře a sázce je existence nebo rozsah závazku jedné strany závislý na náhodě nebo předem neznámé okolnosti nebo události uvedené provozovatelem hry nebo sázky v předem stanovených herních podmínkách. Každá ze stran má naději na výhru stejně jako na ztrátu, a proto se tradičně sázka a hra řadí ke smlouvám odvázným. I když nepochybně sázka a hra vzniká uzavřením smlouvy, zákonem stanovením zákazu vymáhání výher ze sázek a her prostřednictvím soudu, jakož i stanovením zákazu vymáhání pohledávek z půjček poskytnutých, vědomě zasahuje do sázky nebo hry. Závěr soudu prvního stupně o aplikaci ustanovení § 3 o.z. je nesprávný. Na základě tohoto ustanovení nelze konstatovat nárok na výplatu ze hry a sázky, jestliže zákon výslovně stanoví, že tato výhra není soudně vymahatelná. Podle názoru odvolacího soudu má ustanovení § 845 o.z. kogentní povahu a ustanovení § 3 odst. 1 o.z. na tom nic nemění.

Z tohoto důvodu odvolací soud postupoval podle ustanovení § 220 odst. 1 o.s.ř. a odvoláním napadený rozsudek změnil tak, že se žaloba zamítá.

Podle ustanovení § 224 odst. 2 o.s.ř. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů tak, že úspěšnému žalovanému nebyla náhrada nákladů řízení přiznána za použití ustanovení § 150 o.s.ř. Odvolací soud má totiž za to, že skutečnost neexistence úředního povolení na straně žalovaného k provozování výherního hracího automatu vede k závěru, že žalovaný nepostupoval podle zákona a uvedl žalobce při uzavření smlouvy o hře v omyl; přiznání náhrady nákladů řízení žalovanému by se jevilo přílišnou tvrdostí vůči žalobci, takže náhrada nákladů řízení odpůrci přiznána nebyla.